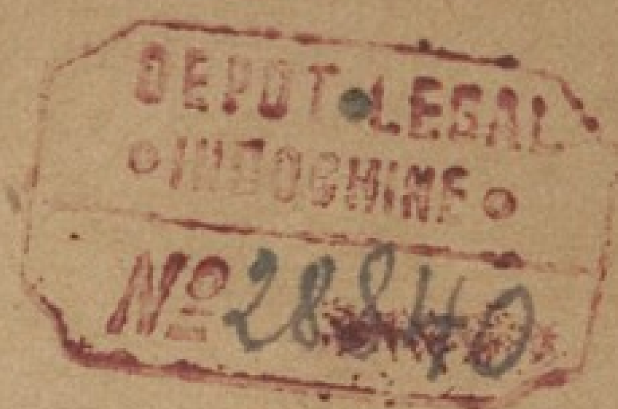
Tho chung úc thây Phêrô : Vê Công giáo tiên hành / Mgr P. Thuc

THƠ CHUNG

Đức Thầy Phêrô

Về Công Giáo Tiến Hành

Năm 1943

J. Quản

Auteur = S. E. Monseigneur Pierre Thục
à Vĩnh long
Imprimeur = R. P. Jacques Quận
Tirage = 200 exemplaire

ĐỨC THẦY PHÊRÔ

Bởi ơn Đ. C. T. cùng Tòa Thánh
làm Giám Mục Xê-xi-na (Sæsina)
cùng thay mặt Tòa Thánh mà cai trị địa phận Vĩnh-long
gởi lời kính các Linh mục
và thăm cùng chúc mọi sự lành cho các bổn đạo
địa phận Ta.

Ớ anh em rất yêu dấu, (1)

Ai trong anh em mà chưa nghe mấy tiếng Công-Giáo Tiến-Hành, song mấy ai hiểu Công Giáo Tiến Hành là đi gì cho rõ đâu. Mà ta muốn hiểu tường tận mấy tiếng ấy thì không chi bằng xin chính Đức Giáo Hoàng dạy bảo chỉ vẽ cho chúng ta bốn tiếng ấy nghĩa là làm sao.

Vậy ngày 27 tháng chín tây năm 1929, chính Đức Giáo Hoàng Phiô XI trong buổi một ngàn rưỡi dân lao động đến chầu Người thì Người dạy rằng: « Công Giáo Tiến Hành là việc giáo dân dự vào công cuộc tông đồ của hàng Giáo-phẩm. *(Nous avons dit que l'Action Catholique doit être la participation du laïcat à l'apostolat de la hiérarchie.)*

Muốn hiểu lời quí giá Đức Giáo Hoàng thì Ta hãy suy đến bốn đều nầy :

1° Ai phải làm việc Công Giáo Tiến Hành ?
2° Buộc làm việc gì ?
3° Buộc làm cách nào ?
4° Buộc làm dưới quyền ai ?

---

(1) Trước khi đọc Thơ Chung nầy thì hãy nhắc lại về mùa Phục sinh về các lễ buộc, luật xưng tội năm, luật ăn chay kiêng thịt và các phép chuẩn Ta thường ban.

*
* *

Thứ nhứt : Ai phải làm việc Công Giáo Tiến Hành ?

Đức Giáo Hoàng kêu vời người giáo dân làm việc Công Giáo Tiến Hành.

Anh em phải biết trong Hội thánh chia ra làm hai bậc. Bậc trên có Đức Giáo Hoàng cai trị cả và Hội thánh và các Đấng Giám mục cai trị từng địa phận. Bởi vì các địa phận rộng rải lắm, một mình Đức Giám mục làm không hết việc tông đồ, nên người ủy quyền cho các thầy linh mục thay mặt người mà làm việc giúp người. Ấy là bậc ta gọi là Giáo Phẩm. Bậc dưới là người bổn đạo thường, ta gọi là Giáo dân.

Xưa nay biết mấy lần Đức Giáo Hoàng kêu vời giáo dân giúp lời cầu nguyện hay là giúp của để làm việc thiện, như khuyên bảo ai nấy vào Hội Truyền Giáo, vào hội Hài Đồng. Các Đức Giám mục cũng từng xin bổn đạo giúp việc nầy việc khác trong địa phận, như giúp nhà trường Latinh, giúp làm nhà thờ nọ nhà thờ kia.

Nay Đức Giáo Hoàng kêu vời giáo dân làm việc tông đồ trong cuộc Công Giáo Tiến Hành. Người là Bề trên cả trong đạo, là quan Đại Tướng Đạo binh Chúa Kirixitô. Hễ thấy bên nào quân giặc mạnh thế hơn thì sai quân mình đi cứu viện phía ấy. Bấy lâu nay trong trận đánh với ma quỉ thế gian xác thịt để chinh phục linh hồn người ta cho Đức Chúa Cha, thì Đức Giáo Hoàng thường dùng giáo dân để lo dự bị cuộc lương thực, chưa truyền ra xáp trận mặt tiền binh. Nay vì quân nghịch một ngày một đông hơn, nên Người phải thúc hậu binh ra tiền binh, nghĩa là dạy người bổn đạo thường,

chẳng những là lo việc xuất tiền bố thí việc đạo như bấy lâu nay, chẳng những là chỉ lo việc cầu nguyện cho kẻ ngoại như bấy lâu nay, song chính mình mình phải thân hành lo việc tông đồ làm một với hàng Giáo phẩm.

Vốn khi trước Hội thánh cũng có dùng giáo dân giúp mình trong việc tông đồ, song chỉ dùng một số ít người mà thôi. Như dùng người đi rửa tội cho trẻ con kẻ ngoại, như dùng làm thầy giáo, cô giáo trong các trường có đạo.

Nay Đức Giáo Hoàng kêu gọi *hết thẩy* giáo dân không trừ ai, không chuẩn bậc nào: kẻ thanh niên, người trưởng thành, kẻ lao động, người có chức nghiệp, nữ nhi và phụ nữ, bất kỳ ai phải ra đấu chiến dưới quyền các quan tướng trong Hội thánh.

Chính Đức Giáo Hoàng Piô XI trong thơ gởi cho Đức Hồng Y Bertram đã dạy rõ ràng rằng: Công Giáo Tiến Hành là công cuộc hết thẩy mọi người có đạo phải chung tay đồng lòng hiệp ý mà làm với nhau, không trừ ai, bất phân nam nữ, già trẻ, thứ bậc thông dốt... (*L'action catholique devra être une action universelle et concordante de* tous *les Catholiques, sans exclusion d'âge, de sexe, de condition sociale, de culture...*)

Cho nên trong giáo dân, không ai được phép miễn trừ khỏi cái hân hạnh làm việc tông đồ như vậy. Vì làm tông đồ, mà ai cứ ở bậc mình, ở nơi mình sống, ở địa vị mình có trong xã hội như ta sẽ cắt nghĩa sau nầy.

Tắt một lời, Công Giáo Tiến Hành nói đây là việc *riêng* cho *hết thẩy* mỗi người giáo dân không trừ ai. Ai lấy lẽ nọ khác mà không chịu lãnh hân hạnh làm lính Chúa theo lịnh Đức Giáo Hoàng thì

tức là muốn loại mình ra khỏi đạo binh Chúa, là tên lính đào, đáng cho Chúa trừng trị nghiêm nhặt; như ở đời, nhà binh trừng trị những người trốn lính vậy.

*
* *

Thứ hai : Công Giáo Tiến Hành buộc giáo dân làm việc gì ? Thưa buộc làm *việc tông đồ.*

Việc tông đồ là việc nào ? Là việc chính Đức Chúa Giêsu giao phú cho các thánh tông đồ khi xưa, trước khi lên trời. Là việc đem đạo thánh Chúa cho thiên hạ, là việc làm cho thiên hạ biết Đức Chúa Trời và con một Người là Đức Chúa Giêsu. Vậy làm tông đồ là *dùng hết mọi phương thế*, không trừ phương thế nào để cho thế gian nầy *nhìn biết Chúa mà thờ phượng Chúa.*

Xưa nay người bổn đạo chung cục với hàng giáo sĩ trong việc mở đạo, thì miễn là dưng ít tiền bạc hoặc chịu khó hãm mình, hoặc đọc kinh cầu nguyện, thì lấy làm đủ rồi. Nay phải theo lịnh bề trên, mà dùng hết mọi phương thế bề trên chỉ, thì mới đáng gọi là tôi ngay con thảo Hội thánh ; không ai được nói rằng : tôi là bổn đạo thường, tôi chỉ đọc kinh là đủ rồi. Sự đủ hay không, là việc bề trên trong đạo xét, có khi đủ, có khi không đủ tùy thời tùy thế, theo ý bề trên trong đạo tính lường ; tùy sức ai nấy, tùy tài năng ai nấy, tùy việc bổn phận ai nấy đã lãnh lấy. Trong cuộc giao chiến thiêng liêng đời ta bây giờ. Đức Giáo Tông đã ra lịnh tổng động binh, ai cũng phải tùng quân thiêng liêng, mà đã tùng quân làm lính thì chỉ có một bổn phận nầy : là vưng lời quan tướng mình ; quan tướng sẽ tùy thời

thế, tùy sức ai nấy mà dùng lính mình, còn người làm lính thì đâu dám mở miệng nói rằng : tôi chỉ làm việc nầy mà thôi, việc khác tôi không làm sao ?

Đức Giáo Hoàng Phiô XI đã cắt nghĩa đều nầy rằng : « Công Giáo Tiến Hành là làm lại và nối tiếp công việc làm thuở ban đầu Hội thánh và khi mới rao giảng tuyên truyền Nước Đ. C. G. Muốn chứng minh đều ấy thì ta chỉ phải xem qua sách vở chép thuở đầu Hội thánh và bộ sách thánh, thì ta sẽ thấy công việc các thánh tông đồ đời ấy kết quả lạ lùng làm vậy, phần nhiều là nhờ giáo dân đời ấy hiệp lực với các tông đồ. Nhờ quan quyền, binh lính, phụ nữ trẻ con đến giúp đỡ các đấng làm tông đồ, cho nên công việc các đấng ấy mới tấn phát gấp trăm, các đấng ấy mới đi khắp thấu mọi nơi mọi bậc, nào là nơi công chúng hội hiệp, nào là đền đài Thượng vị Rôma ». Đức Giáo Hoàng lại thêm rằng : « Chỉ có mười hai tông đồ, như giọt nước giữa biển cả thế gian, thì nào làm được đi gì, như không hô hào kẻ khác đến phụ lực giúp mình, bất kỳ nam nữ lão ấu... Thánh Phaolồ trong các thơ người gởi cho bổn đạo, trước khi ngưng bút, người quen kể nhiều tên người nọ người kia, những tên ấy thường không phải là tên các thầy cả, bèn là tên người bổn đạo thường, có khi là tên người phụ nữ mà rằng : Anh em hãy giúp đỡ mấy người ta kể tên đây là những người đồng công hiệp lực với ta mà lo việc giảng Tin lành Chúa. Khác nào người nói rằng : Anh em hãy giúp đỡ những người nầy là những kẻ làm việc công giáo tiến hành vậy. »

Trong các địa phận trong thế gian nầy vẫn bấy lâu nay có nhiều hội lành, và những hội ấy cũng cần thiết luôn mãi, vì đã giúp ích cho con bổn đạo

nhiều, cho nên Ta dùng dịp nầy mà cám ơn những thầy cả cùng những người bổn đạo có công giúp Ta bấy lâu nay trong sự mở mang các hội lành trong địa phận, và Ta hằng khuyên bảo những kẻ ấy cứ một lòng sốt sắng cổ động cho các hội ấy mãi mãi. Đây Ta chỉ muốn cho anh em hiểu các hội ấy thường khác với Công Giáo tiến hành trong việc gì.

Ta nghĩ rằng các hội lành ấy khác với công giáo tiến hành trong đều nầy : Là thường các hội khác, tiên vàn lo cho mình nên thánh, rồi có rảnh ra mới lo việc tông đồ. Chí như Công giáo tiến hành thì tiên vàn có ý lo việc mở đạo làm việc tông đồ. Các hội khác có lo việc tông đồ thì đã chọn lựa một hai phương thế mà thôi ; còn công giáo tiến hành thì không chọn lựa riêng phương thế nào, phương thế nào bề trên nghĩ là tiện lợi hơn thì dùng phương thế ấy.

Vậy như trong xứ ta đây, mục đích công giáo tiến hành là đi gì ? Là giúp cho trong họ nên sốt sắng hơn, và nhứt là giúp cho kẻ ngoại giáo ở với mình, ở xung quanh mình hay là mình làm quen tới nói đặng : Giúp cho những kẻ ấy biết Chúa. Cho nên người giữ trọn mục đích phong trào nầy thì làm việc chi mặc lòng, cũng qui về sự giảng đạo, mình tu thân tích đức có ý cho được nhiều ơn Chúa mà giảng đạo, mình tra tay làm việc gì cũng có ý dưng cho Chúa để Chúa mở lòng cho kẻ ngoại trở lại, mình ăn nói giao thiệp với kẻ ngoại thì hằng nghĩ đến sự đem đàng cho kẻ ấy biết Chúa : Cho nên trong xứ ta người theo phong trào Công Giáo Tiến Hành thì chẳng khác nào các thầy thừa sai (missionnaire) khi xưa, chuyên một đều nầy là lo mở nước Chúa một ngày một rộng hơn.

*
* *

Thứ ba : Giáo-dân phải làm việc Tông đồ thể nào ? Thưa phải tổ chức sắp đặt thành cơ quan (*Apostolat organisé*).

Công Giáo Tiến Hành sánh đặng với một đạo binh. Đạo binh là số đông người đã sắp ra từng đội từng ngủ, từng toán, từng cơ. Cơ nào có mục đích nấy : nào là bội binh, nào là kỵ mã, nào là không quân ; cơ nào hoạt động theo nghề riêng mình, để mưu ích chung, để theo một mục đích chung quan đại tướng đã chỉ vạch. Công giáo tiến hành cũng như vậy : không phải giáo dân, mạnh ai thì làm tông đồ theo ý và theo sức mình, song phải hiệp lực đồng lòng với người khác theo nghề nghiệp, chức vụ riêng mình, để rập một lòng làm việc đã định với nhau. Học sinh theo học sinh, thợ thầy theo thợ thầy, nông theo nông, thương theo thương. Bởi đó bên tây đã có những đoàn như : Công giáo tiến hành ở thôn quê (J. O. C.) để góp lại những người làm nghề nông và các nghề khác ở chốn thôn quê, Công giáo tiến hành ở các trường (J. E. C.) góp lại học trò các trường trung học đại học, Công giáo tiến hành ở các xưởng thợ (J. O. G.) vân vân.

Đức Giáo Hoàng dạy rằng : » Ai ai cũng biết sức một người cũng có thể làm được nhiều công chuyện hay, nào Ta có cản trở mấy người hảo tâm như vậy đâu. Song le muốn được việc cho mĩ mãn thì chỉ có phương pháp nầy, là hội nhau lại tổ chức cho đúng phép ; không góp sức lực hoạt động riêng của nhiều người lại làm như một bó, thì không lẽ nào mà kết quả cho bền bỉ được. Nền tảng sự hoạt động là sự hiệp lòng với nhau...»

Ta tưởng không cần gì cắt nghĩa lâu dài đều nầy làm chi, vì đâu đó trong xã hội, ta thấy hội nầy hội khác cứ lập lên luôn mãi. Chính trong Hội thánh, một đấng thánh làm ích cho đời mình như thánh Gioan Vianey là cha sở họ Ars thì thật là hiếm có. Song người khuất mặt rồi thì ảnh hưởng người cũng lần lần giảm bớt đi. Chí như công việc thánh Alê-phong-sô thì còn bền bỉ mãi mãi. Là vì người đã lập một hội nối tiếp việc người : là dòng Chúa cứu Thế, thành thử thánh Alê-phong-sô cứ sống mãi mãi, sống trong con cái mình.

Ta mới nói qua đến các dòng trong Hội thánh Vậy các đoàn về C. G. T. H. cũng sánh được với các dòng ấy. Mỗi đoàn thì theo mục đích riêng mình mỗi đoàn đánh phá một phía thành lũy của ma quỉ, kết quả là đánh đổ cả và thành. Cũng như lòng Anh em các trường có đạo thì chuyên lo dạy dỗ các trường trung học tiểu học ; dòng Đ. C. G. thì chuyên lo dạy các trường Cao-đẳng đại học ; dòng Chúa Cứu thế thì chuyên việc giảng đạo, cho miền thôn quê, dòng ông thánh Đôminicô thì hay diễn thuyết cho bọn thượng lưu. Mỗi dòng chuyên lo một mục đích riêng, song thảy đều vưng phục Đức Giáo Hoàng, Người chỉ đi phía nào thì đi phía ấy nên nhờ đó mà ảnh hưởng Hội thánh lớn lao làm vậy.

Ai nấy làm việc tông đồ làm một với kẻ đồng nghiệp với mình và ở nơi mình làm việc hằng ngày Thợ thì làm tông đồ cho thợ khác ở xưởng mình làm việc. Học trò làm tông đồ cho học trò khác ở trường mình học : bỡi đó trước nầy Ta đã nói không ai xin miễn được khỏi làm tông đồ, vì không buộc bỏ nghề mình, ra khỏi nơi mình ở đi lại với người mình chưa hiểu tình tính trí ý. Đức Giáo Hoàng

dạy rằng : Địa vị nào có tông đồ riêng của mình : thợ thầy làm tông đồ cho thợ thầy, nông phu làm tông đồ cho nông phu, kẻ làm biển làm tông đồ cho kẻ làm biển, học sinh làm tông đồ cho học sinh Như vậy để hiểu lòng nhau, để đồng lòng với nhau».

*
* *

Thứ bốn : Giáo dân phải làm việc Công Giáo Tiến Hành dưới quyền Giáo phẩm Đ. C. Giêsu đã giao việc Tông đồ cho hàng Giáo phẩm. Vậy nay Đức Giáo Hoàng kêu với giáo dân làm việc tông đồ, thì phải lãnh việc ấy bởi tay Giáo phẩm, cũng như các thầy linh mục lãnh việc tông đồ bởi tay Giám mục mình vậy. Cho nên chỉ có Bề trên trong địa phận mới có quyền lập hay là nhận lãnh các đoàn về công giáo tiến hành. Cho nên Công Giáo Tiến Hành phải lãnh mạng lịnh của người. Cho nên Công Giáo Tiến Hành phải cung Kính vưng phục các đấng bề trên đặt làm tuyên-úy cho đoàn riêng mình. Muốn làm việc trong đoàn Công Giáo Tiến Hành mà không muốn phục tùng hay là không kể đến Bề trên thì là làm phe-đảng rối đạo và phá việc Chúa. Chẳng khác nào kẻ chiếm đoạt quờn bề trên vậy. Vì có dây liên lạc đối với Giáo phẩm làm vậy, mà Bề trên đặt các cha, gọi là cha Tuyên-úy (aumônier) đi theo giúp đỡ chỉ vẽ cho các đoàn Công Giáo Tiến Hành luôn.

Song le ai nấy phải nhớ rằng : Công Giáo Tiến Hành là việc riêng của giáo dân không phải là việc các linh mục, vì linh mục thì có việc hoạt động riêng của mình, ta gọi được là Đạc Đức tiến hành (*Action sacerdotale*), theo lời sách lễ nhạc *Phong chức* dạy rằng : *Thầy cả phải làm lễ*, chức lãnh, *cai trị*, *giảng*

dạy và *rửa tội*. Làm bấy nhiêu việc ấy cho trọn hảo thì đã hết thì giờ các cha rồi ; cho nên Đức Giáo Hoàng muốn cho các cha để việc riêng cho giáo dân làm cho mình được rảnh ra. Việc thầy cả đối với Công Giáo Tiến Hành sánh được với những người tập con chim mồi. Tập được rồi thì song thả con chim ấy, đi bắt chim khác, không nên nhốt lại ở nhà hoài.

Trong Hội thánh vốn cũng có thứ hết có ý giữ gìn trẻ con hay là người đang thì cho khỏi nhiễm lấy thói hư kẻ xấu, nên thầy cả năng hiệp các kẻ ấy lại gần nhà thờ mà chơi với nhau trước mặt mình, mình thì bày cuộc thể tháo, cuộc hát xướng cho nó khỏi theo sự vui khác.

Mục đích ấy thật tốt lành, song mục đích Công Giáo Tiến Hành thì khác hẳn : Là đào tạo những người vững vàng đủ mà giao thiệp với kẻ ngoại đạo hay là kẻ nguội lạnh trong đạo để đem những kẻ ấy về cùng Chúa. Cha tuyên úy đối với hội đoàn Công Giáo Tiến Hành như thầy giáo đối với học sinh mình, khi nó học đã thành tài rồi, thì để nó tự do xuất thân ra đời lập cơ nghiệp, không lẽ cứ lẩn quẩn theo thầy trong trường đến già. Cho nên khi sáu tháng một năm, mình thấy hội viên đã có lòng đạo khá và biết cách truyền giáo ít nhiều thì phải để cho họ tự do hơn và thử sức mình, như Đức Chúa Giêsu đã sai môn đệ đi từng hai người giảng đạo khắp thành phố thôn quê vậy. Mà hội viên càng tấn tới thì mình càng ít can thiệp đến. Khác nào thánh Gioan Baotixita xưa nói về Đức Chúa Giêsu rằng : « Phải để cho Người lớn lên, còn tôi thì kém sút đi lần lần. » Trẻ con nhỏ yếu thì không rời tay mẹ, con càng lớn lên thì càng xa cha

mẹ, ấy là sự thường. Thầy cả giúp Công Giáo Tiến Hành là giúp cho họ biết làm việc, không phải là làm việc thay vì họ, như vậy thì lập ra công giáo tiến hành thì chỉ thêm việc cho thầy cả mà thôi. Tập cho họ biết suy gẫm, biết xét mình riêng, biết dùng buổi cấm phòng, biết làm cuộc đều tra, biết hạnh tích Đức Chúa Giêsu vân vân. Tắt một lời thầy cả phải lo việc đào tạo cho họ nên chiến sĩ, nên lính Đức Chúa Giêsu, khi đã nên lính giỏi dang rồi thì truyền cho họ đi chinh phục linh hồn cho Chúa. Ôi việc đào tạo ấy là việc công khó biết là chừng nào, vì chẳng phải là đào tạo người biết giữ đạo mà thôi, song là đào tạo một tông đồ có sức ra xông pha với kẻ khác đạo, kẻ xấu nết mà khỏi phải lây theo nó. Sự đào tạo ấy tương tợ với sự đào tạo một học trò chủng viện vậy. Bởi đó các chiến sĩ phải biết nguyện gẫm, đọc sách thiêng liêng, viếng Mình Thánh Chúa, xét mình riêng, rước lễ xem lễ mỗi khi làm đặng : thật là một linh mục ở đời, ở giữa thế gian, ở trong gia đình. Nên công việc đào tạo bậc người như vậy khó khăn là dường nào. Ấy là công cuộc các cha tuyên úy phải làm : ấy là cách giáo phẩm can thiệp và chỉ huy cho giáo dân làm việc công giáo tiến hành thì làm vậy.

Ớ anh em yêu dấu,

Anh em nghe qua mấy đều về Công Giáo Tiến Hành thì thảy đều thấy là công việc tốt lành là dường nào, và như làm cho đúng qui thức thì sẽ có ảnh hưởng lớn cho sự đạo trong địa phận ta.

Song le anh em phải biết phong trào Công Giáo Tiến Hành chẳng những là đều có ích, lại là đều buộc anh em phải lưu tâm đến và phải dự vào

nữa : vì lẽ Đức Giáo Hoàng dạy sự ấy và vì Công đồng chung Đông Dương ra điều luật về sự lập phong trào ấy trong các địa phận.

Công đồng trong điều luật 356 dạy rằng : Đức Giáo Hoàng Phiô XI khuyến khích các đấng Giám Mục bên Tàu phải lo thiết lập và mở mang phong trào Công Giáo Tiến Hành, vì phong trào ấy là việc phụ giúp cho việc truyền giáo được hoàn toàn. Người rằng : Như trong các nước có đạo toàn tòng mà còn cần kíp phải có Công Giáo Tiến Hành và không có Hội nào khác thế Công Giáo Tiến Hành đặng, thì huống chi là trong những nơi mới được ánh sáng sự đạo soi vào thì càng cần kíp phải có phong trào ấy và nó sẽ sinh biết là bao nhiêu ơn ích ở đó.

Trong điều luật 357 dạy rằng : Vậy Công đồng Đông Dương hết lòng vưng theo thánh ý Đức Giáo Hoàng mà truyền phải lo thiết lập và sốt sắng mở mang phong trào Công Giáo Tiến-Hành trong các địa phận Đông Dương nầy.

Điều luật 361 dạy rằng : Bổn đạo hết thảy buộc phải dự vào phong trào Công Giáo Tiến Hành.

Vậy Ta nhơn danh Đức Chúa Trời Ba Ngôi và dùng quờn Đức Giáo Hoàng đã phú cho Ta thay mặt Người mà cai trị địa phận Vĩnh-long nầy, mà truyền cho các thầy linh mục là anh em yêu dấu Ta phải lo lập phong trào Công Giáo Tiến Hành trong các họ mình xem sóc ; và Ta cũng truyền cho giáo dân là con cái Đức Giáo Hoàng đã phú cho Ta xem sóc, tuân theo luật Công Đồng chung mà sốt sắng dự vào phong trào ấy nữa.

Ta xét trong địa phận Ta, trừ ra ít họ về châu thành, còn bao nhiêu thì về thôn quê, nên Ta định

khởi sự lo lập đoàn Thanh Niên Thôn Quê Công Giáo, trước cho bên Nam, sau lần lần cũng lập cho bên Nữ nhỏ

Còn về qui luật của phong trào nầy thì Ta nhận lấy qui luật đã có và đã cắt nghĩa rõ ràng châu đáo trong quyển Thủ Bản thanh niên Thôn Quê, chính cha Hòa là cha Giám đốc phong trào nầy đã có công dọn lấy bởi các sách bên Tây và bởi sự kinh nghiệm với sự kết quả bởi phong trào ấy bên Đông Dương nầy. Hoặc có nơi nào chưa rõ hay là phải cải cách thì các cha hãy cho Tòa Giám Mục hay, để bổ trợ cho hoàn toàn.

Ta trông cậy sự thiết lập phong trào công giáo tiến hành trong địa phận nầy sẽ làm cho việc Truyền giáo tấn tới gấp mười gấp trăm. Muốn cho được đều sở nguyện thì ta xin anh em hết thảy cầu cùng Chúa, Đức Mẹ và hai thánh Tử đạo địa phận ta, phù hộ che chở cách riêng cho bước đầu Công Giáo Tiến Hành ở Vĩnhlong.

Phần Ta hết lòng chúc lành cho các thầy linh mục và giáo hữu sốt sắng dự vào cuộc tông đồ nầy.

Thơ nầy làm tại Vĩnhlong ngày 1er Mars 1943.

† **PHÊRÔ giám mục**

Autorisé d'imprimer sous le N° 203 du 9 Mars 1943.